

Posudek diplomové práce

Autor práce: Alina Aubrechtová Mirakjan

Vedoucí práce: MgA. Hana Malaníková, Ph. D.

Oponent práce: Mgr. MgA. Eva Čechová

*Název práce: **Učení (se) aneb Cesta tam a zase zpátky***

Alina Aubrechtová Mirakjan si jako téma své magisterské diplomové práce vybrala osobně laděnou reflexi procesu učení. Práce mapuje autorčiny zkušenosti a zážitky s pedagogikou a pedagogy: od dětství, ve kterém se učení děje přirozeně a necíleně v rámci jiných činností, přes poměrně deprimující studium pedagogiky na pedagogické fakultě, až po setkání se sebezkušenostním a celostně koncipovaným studiem autorského herectví na DAMU. Autorka se na tuto retrospektivní cestu vydává s touhou zjistit, co ji vzalo chuť učit (se) a co naopak způsobilo, že se jí touha studovat a snad i pedagogicky působit znovu vrátila.

S Alinou coby studentkou jsem měla možnost se osobně setkat při dvou různých příležitostech – v předmětu „herecká tvorba v autorském tvaru“, a také v kurzu Kreativní pedagogika-pedagogická kondice, který pořádá KATaP v rámci celoživotního vzdělávání. Odtud pochází moje přesvědčení, že Alina je múzicky velmi nadaná osobnost, s talentem k přirozeně expresivnímu dramatickému projevu a osobitou autorskou invencí. Mimo jiné to prokázala i ve své závěrečné autorské prezentaci *Bleší cirkus*, kterou jsem shlédla 11. května 2018 v divadle Řetízek.

Zdá se mi podstatné vyzdvihnout tu autorčin divadelní vkus, cit pro rytmus a výrazovou přesnost coby talentovaného praktika. Protože zatímco na divadelních prknech je jako ryba ve vodě, v teoretických vodách se jí „plave“ o něco hůř. Mým hlavním úkolem coby vedoucí této práce tedy bylo podporovat diplomantku, aby vytrvala ve víře, že její osobní zkušenosti a zážitky mají výpovědní hodnotu, ale že je zároveň potřeba pokoušet se o jejich zobecnění a zasazení do teoretického kontextu.

Autorka v tomto směru odvedla velký kus poctivé práce, byť na několika místech v textu působí odkazy k odborné literatuře stále ještě neorganicky, bez hlubšího

propojení s osobní zkušeností (týká se zejména první třetiny textu, viz např. kapitola *Dojmy z pojmů*) a čtenář vycítí, že jsou tu tak trochu z povinnosti. V průběhu práce na textu se Alina k většině kapitol několikrát vracela, přepisovala je a doplňovala. Pokoušela se dostat pod povrch zdánlivě samozřejmých tvrzení a všeobecně přijímaných pravd. Zejména v kapitolách věnovaných jednotlivým psychosomatickým disciplínám studovaným na KATaP bylo pro autorku obtížné přesně pojmenovat a odlišit vlastní pohled na pedagogický proces od toho, jak se tu traduje, že by studium mohlo a mělo probíhat.

Tato část práce je nejobsáhlejší a z mého pohledu nejzajímavější. Autorka bilancuje svou studijní cestu, hledá kritický odstup od prožitého a zkouší reflektovat disciplíny pohybu, hlasu, řeči, autorského čtení, herectví, autorské prezentace, a především dialogického jednání s akcentem na proces učení. Tedy jak ve skutečnosti probíhá ono Vyskočilem tolikrát zmiňované „společné studium učitele a žáka“ na KATaP. Jaký typ pedagogického vztahu a přístupu napomáhá studentům utvářet a zvědomovat svou autorskou kondici. A v kterých momentech a proč naopak může být učitel překážkou a ne partnerem. Autorčiny úvahy by mohly vyznít ještě přesvědčivěji, kdyby je opřela o větší množství konkrétních a detailních záznamů z vlastního studia (reflexí). Například doslovný přepis audiozáznamu z jednoho jejího zkoušení dialogického jednání, který zařadila do kapitoly věnující se této kmenové disciplíně KATaP, rozhodně považuji za unikátní a velmi inspirativní materiál. Závěrem bych chtěla diplomantce popřát, aby ji znovunalezená chuť učit už jen tak neopustila, protože se domnívám, že by to byla velká škoda pro všechny její budoucí žáky a studenty.

Shrnutí: Předkládaná diplomová práce je po odborné stránce na požadované úrovni, obsahuje všechny formální náležitosti, a proto ji vřele doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení bakalářské práce: B

V Husinci dne 3. 6. 2018

Hana Malaníková